

[Therkil Kristensen.]

skulle avancerne nedsættes for at modvirke de prismæssige følger af lønstigningen. Da var det altså omvendt.

Jeg har også en tydelig erindring om, hvordan det gik i den regering, jeg sad i for snart 6 år siden under Koreainflationen. Da foreslog vi et samtidigt indgreb over for alle hovedkategorier af indtægter: avancer i landbrug, handel, industri og skibsfart samt lønmodtagerindtægter. Men hvad skete? Samtlige oppositionspartier med socialdemokratiet i spidsen tvang os til en ensidig ordning, hvorefter lønmodtagerne blev fritaget for det indgreb, som de andre samfundsklasser måtte underkastes.

Jeg tror, man skal være varsom med at sige, at der er noget, som ensidigt er rettet imod lønmodtagerne i de diskussioner, der føres om disse spørgsmål; men det lader sig ikke benægte, at lønpolitikken og specielt pristalsreguleringen er en i høj grad strategisk faktor i dette forhold. Jeg tror egentlig ikke, den højtærede minister er meget uenig med mig i, at pristalsregulering — og i det hele taget de generelle lønforhøjelser — ikke har så farlig megen indflydelse på forholdet mellem, hvad lønmodtagere og andre mennesker tjener; men det har betydning for, hvor højt vi kommer op med den samlede inflation.

Det andet spørgsmål, jeg nævnte, og som ministeren, så vidt jeg erindrer, ikke svarede på, var spørgsmålet om boligstøtten, hvorom jeg sagde, at vi mener, at forudsætningerne nu er ændret på en sådan måde, at vi bør tage den op til fornyet revision med en hurtigere afvikling for øje. Jeg ved ikke, om jeg må drage den slutning, at den, der tier, samtykker — men den højtærede minister har jo lejlighed til at korrigere mig, hvis hans tavshed ikke skal forstås på denne måde. Jeg tror imidlertid, at her er et alvorligt problem og netop et af de problemer, hvor det ligesom udviskes for befolkningen, hvad den ting, det drejer sig om, nemlig boliger, koster — og det er uheldigt.

Jeg har ingen kommentarer i dette øjeblik til den højtærede ministers bemærkning om de seneste begivenheder, bortset fra et enkelt punkt. I forbindelse med importens stigning i de seneste måneder talte den højtærede minister om, at det var godt at få nogle varer ind i landet, før priserne blev

for høje. Det er vi enige om, men jeg udtalte i går den formodning, at den større import også var udslag af et større forbrug, og at bl. a. den stigende produktion i forbrugsvareindustrierne peger i denne retning; i så fald er der her en faktor, som påvirker valutabalancen i ugunstig retning, navnlig på lidt længere sigt, og hvis det er tilfældet, er det ikke en ubetinget heldig faktor.

Thestrup: Det ærede medlem hr. Kolbjørn sagde i sin tale i går, at regeringen havde haft initiativet under sparebestræbelserne, og at hverken venstres eller mit partis spareplaner betød nogen løsning. Dette vil jeg ingenlunde bestride; jeg vil endog tilføje, at jeg synes, den højtærede finansminister har udvist et ikke ringe spareinitiativ, og det er mit indtryk, at den højtærede minister har været særdeles modtagelig for spareforslag fra anden side. Men jeg mener rigtignok også, at ifølge selve sagens natur må det være den siddende regering, der har initiativet på dette område; jeg forstår imidlertid også de ytringer, den højtærede minister er kommet med, sådan, at vi fra alle sider arbejder videre i fællesskab på dette, og det er en ordning, som jeg synes vi alle kan være tilfreds med.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard nævnte, at jeg stærkt havde understreget, at der ikke kunne spares på det militære område. Det sagde jeg nu ikke; jeg sagde, at jeg gik ud fra, at talen om nedsættelse af forsvarsudgifterne nu var forstummet, men at sparsommelighed naturligvis var påkrævet inden for forsvaret såvel som andre steder. Det, der er det afgørende for mit parti, er, at vi ikke foretager nedsættelser, der vedrører forsvarets effektivitet, og at vi bygger videre på denne effektivitet i henhold til de planer, der er lagt. Det kan vist ikke undgås, at der, når man foretager en så hurtig opbygning som den, der er sket af vort forsvar, kommer punkter, hvor visse udgifter med rette kan kritiseres, fordi det er udgifter, der ikke har haft noget med forsvarets effektivitet at gøre. Hvis det ærede medlem erindrer vor behandling af forsvarsministeriets budget under sparebestræbelserne, tror jeg, han vil indrømme, at mine partifæller og jeg har været med til at finde og få sat en stopper for udgifter, der ikke havde noget med